

متن پرسش

سلام خدا قوت استاد گرامی: بعد از آمدن بچه هامون توفیق مون برای شرکت در جلسات شما کمتر شد، چون هیس هیس های حاضران در جلسه ما رو معذب می‌کرد که ما داریم برای بهره بردن خودمون از جلسه داریم موجب اذیت دیگران میشیم. آرامش جلسه برایمان تبدیل به تشویش و نگرانی شده بود. امروز با دیدن تلاش مادران بچه های نوپا برای حضور در جلسه و صداهای هیس گفتن و حالات چهره و تذکر های لسانی از سمت برادران، گریه ام گرفت، به اندازه ی تمام جلساتی که خودم و دوستان بچه دارم دلمان می‌خواست در جلسات حضور داشته باشیم و به خاطر عذاب وجدان دیگران شرکت نکردیم. حالا بنده چند سوال دارم: اطرافیان شما چقدر در محقق شدن صحبت رهبری برای افزایش جمعیت سهیم اند؟ آیا با حذف مادران بچه دار از جلسه، پای ثابت جلسات شما تعدادی افراد ثابت و اهل سلوک و جا افتاده می مانند، کافی است؟ آیا این افراد سالک نباید وسعت روحی خود را برای پذیرش بچه بیشتر کنند و با یه جیغ بچه تمرکزشون بهم نخوره که مادران بچه دار مجبور نشن برن توی راهروی حسینیه روی زمین بشینن؟ چرا بعد از این همه سال جایگاهی برای حضور بچه ها در جلسه و فراهم نمودن شرایط بازی و حالت مهد کودک در حسینیه مسجد فراهم نیست؟ و در آخر، چرا اکثر مادران بچه دار احساس میکنن جایگاهی در جلسات شما ندارند؟ و این افراد احساس ترد شدگی از جلسات شما دارند؟ اگر بگید این جلسات حالت خصوصی دارد و امکان حضور بچه ها نیست، باشه به روی چشم، پس لطفا ما مادران مشتاق و بچه دار را هم قابل بدانید و جلسه ای متناسب با این فضا برگزار کنید، تا شاهد مادران تمدن ساز بیشتری باشیم، حتما فراهم آوردن این شرایط به خواست و اراده ی اطرافیان شماست و چون بنده دسترسی به این افراد ندارم و اگر هم داشتیم کسی برای حرف بنده تره خورد نمی‌کرد، از شما درخواست عاجزانه دارم که صحبت بنده را به این بزرگواران انتقال دهید، تا ما هم ان شاءالله از این فیض بی بهره نمانیم. بنده قبلا هم این دغدغه را در مسیر اربعین با افراد دیگری از اطرافیان شما مطرح کردم (چون در سخنرانی های در مسیر هم بسیار از مواهب اطرافیان بهره مند شدیم، آنجا که دیگه جلسه خصوصی معنا نداره، همه موکب امام حسین علیه السلام است) و گفتند ما پیگیری می‌کنیم ولی متأسفانه خبری نشد. امیدوارم به زودی با همت شما شرایط فراهم بشه. تشکر از شما به خاطر وقت گذاشتن برای خواندن این دغدغه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در ابتدا خدمت رفقا عرض می‌شود بنده در مدیریت مسجد انبیاء که جلسه

شنبه‌شب‌ها تشکیل می‌شود، نقشی ندارم. ولی چه خوب بود اگر دست‌اندرکاران محترم آن مسجد نسبت به محلی برای سرگرم‌کردن کودکان فکری می‌کردند. در عین حال تصور بنده آن است که اگر از یک طرف رفقا نسبت به حضور کودکان حساسیت نشان ندهند و ذهن خود را مشغول بحث بفرمایند و از طرف دیگر، والدین محترم کودکان نیز در حدّ خود، کودکان را کنترل کنند، مشکلی پیش نخواهد آمد. بخصوص که برای بنده تحرکات کودکان مشکلی ایجاد نمی‌کند که موجب حواس پرتی‌ام شود.

موفق باشید